

i § 2, men 20 til 30 Ansøgninger vil vist blive det almindelige, og der vil altsaa, naar man indrømmer Ministeren Ret til at borttage den halve Deel, altid blive 10, 12, 15 Stykker til at vælge imellem. Menighederne vilde altsaa faae et betydeligt større Antal at vælge imellem, end de vilde faae, dersom Ministeren kun fremstillede 3 Candidater. Men, vil man sige, hvad kan det nytte, at de faae et større Antal Ansøgninger at see og vælge imellem, de kunne jo dog ikke see Noget af dem og kunne ikke faae nogen Forestilling om Præsten deraf. Men dertil skal jeg bemærke, at det dog ikke er saa sjældent, at man af Ansøgninger med de samme ledsagende Vidnesbyrd og Dplysninger kan danne sig en ganske god Forestilling om Manden og navnlig ofte sikkrere end ved at høre en enkelt Udtalelse om ham. Jeg antager ogsaa, at hvis dette Forslag bliver Lov, vilde baade Candidater og de ansatte Præster søge Vellyst til at udvide deres Bekjendtskab til Menighederne, og Menighederne ligeledes søge Vellyst til at stifte Bekjendtskab med dem, de høre noget Godt om, naar de antage, at de kunne blive Præster hos dem. Desuden kan man jo henholde sig til de Steder, hvor man ved, at de Paagjældende enten have øvet sig eller hvor de have været i Virksomhed som personelle Capellaner eller som Præster, og det vil altsaa slet ikke være vanskeligt at komme til en nogenlunde sikker Kundskab om flere af Ansøgerne; at det vil være Tilfældet med Alle, vil det være langt fra mig at paastaae. Endelig har man jo Provsten, som vel ikke kan være forpligtet til at kjende alle Ansøgerne, men som dog ofte vil kunne give en eller anden Dplysning af hvilken Menigheden kan have Nytte. — Disse Ansøgninger skulle nu ikke, som efter det andet flere Gange omtalte Forslag, kastes ud mellem hele Menigheden, for at de skulle blive bekjendte for den, hvilket de faktisk ikke kunne blive; men de skulle overgives til et Udvalg af Sognemændene, hvis Antal skal være forskjelligt, eftersom Sognene ere større eller mindre, men mindst 9, og naar dette Udvalg vælges ved Forholdstalsvalg, vil det komme til at repræsentere ethvert Mindretal i

Sognet, som virkelig har nogen Betydning. Naar nu den ærede sidste Taler meente, at det var bedre, at Sognemændene havde umiddelbar Indflydelse paa Præstevalget, da har jeg allerede anført en Grund, hvorfor dette efter min Mening ikke bør være Tilfældet. Jeg troer dernæst, at man i et saadant Udvalg vil søle et Ansvar, hvilket den enkelte Sognemand ikke vil søle, naar han stemmer kun paa sine egne Begne, nemlig et Ansvar overfor dem, man repræsenterer og er valgt af, og fremdeles vil man i en saadan mindre Kreds ganske anderledes kunne drøfte enkelte Personligheder, end det er muligt i en Sogneforsamling. — Endelig er der sat som Betingelse for, at dette Sogneudvalgs udtalte Pnsse ubetinget skal følges, at det skal være eenstemmigt. Den sidste ærede Taler meente, at Følgen deraf vilde blive, at Mindretallene altid vilde komme til at give efter, Det troer jeg ikke. Jeg troer, at det meget ofte vil blive Tilfældet, at Fleertallene vilde komme til at give efter, idet man, for at blive enig, vil tage mere Hensyn til Mindretallets Duffer, end dette efter sit Talsforhold kunde vente og forlange. Men jeg skal tvøvrigt gjerne indrømme, at Fordringen er noget streng, og for mit Vedkommende har det stillet sig saa, at jeg har troet, at der gjerne kunde være indrømmet Mentighedsudvalget at beholde sin Indstillingsret ubeskraen, om der ogsaa var et lille Mindretal tilstede. Da jeg imidlertid engang har tiltraadt nærværende Forslag, kan jeg ikke derom stille noget Forslag. Jeg troer vel, at det paa Steder, hvor der ikke er megen kirkelig Interesse, vil være muligt, at Mindretallene lade sig bevæge til at slutte sig til Fleertallet, men jeg troer, at hvor der er en alvorligere Interesse paa begge Sider, vil man gennem en Forhandling snarest komme dertil, at man enes om en Mand, der ikke staaer skarpt til nogen af Siderne, og det anseer jeg for meget ønskeligt i de Sogne, hvor der engang er indtraadt en Spaltning. Saalænge vore Menigheder falde sammen med den borgerlige Sognedeling, saaledes at Valgmenigheder og Sognebaandsløsning kun staae som Undtagelser og maae staae som saadanne paa Grund af deres Besværlighed, anseer jeg